

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 10. Regis edictum contra appellations.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](#)

Sæc. XVIII. *tius deleatis*, hoc vero nostrum mandato
A.C. 1720. tabulis inserere non cunctemini: His Pu-
chotus subjunxit, non jam agi, utde-
super deliberent, sed protinus pareant,
quapropter Coffino electo mox Univer-
tas hasce Regis literas, ejusque decla-
rationem ad acta retulit.

§. X.

Regis editum contra appellationem

Fracta horum pervicacia Rex die ultima Decembris Sanctioris Confili decreto mandata, quibus Senecensis, Montpessulanus, Bolognensis & Mirapicensis Episcopi suam appellationem innovarunt, tanquam summo Pontifici & Franciæ Episcopis injuriosa, non Ecclesiæ paci, atque auctoritate Regiæ contraria suppressit, præcepit que, ut omnia acta innovatae appellationis juxta declarationem regiam di quarta Augusti promulgatam pro imita nullisque haberentur, ac Provinciarum Prætores ad exequendum hoc editum auxiliatrices præberent manus, & cuncta, quæ ab eis fuerint præcepta, in opus deducerentur, non obstantibus oppositionibus & quorumcunque appellationibus, quarum si quæ fierent, cognitionem Rex sibi, suoque Confilio refer-

reservavit, eamque omnibus aliis Cu- Sæc. XVIII.
riis ac Tribunalibus interdixit. A.C. 1720.

§. XI.

*Cardinalis Noaillii fluctuatio circa
acceptationem Constitutionis.*

Ad reddendam Ecclesiæ Gallicanæ pa- *Dorsann.*
cem nil reliquum videbatur, quam *Journal t. 2.*
sincera Cardinalis Noaillii acceptatio; *p. 3. & 11.*
quamvis enim ad pacis consilia ab Epi- *ac seqq.*
scopis proposita & approbata sese haud
difficilem monstraret, postquam vero
suam epistolam encyclicam ad Parochos
suos Romæ proscriptam compererat,
in concordiæ conditiones descendere
haud ultra voluit: acrius vero tan-
quam datæ fidei immemor a Regni Re-
gente objurgatus, hanc repugnantiam
sibi tandem summopere funestam suo-
que honori exitiosam fore reputabat; un-
dique enim contra se suamque Instructio-
nem Pastoralem, & appellations fa-
mosos spargi libellos, seque ea destituti
auctoritate viderat, qua Ecclesiasticos
sibi adhærentes contra vexationes
a suis Episcopis acceptantibus & a Rege
jure irrogatas tueri valeret: unde ti-
mebat, ne eorum quamplurimi Regiæ
indignationi succumbentes, serius aut
citius a suis appellationibus desisterent,
& fors Constitutionem pure ac simplici-
ter